

07 Ιουνίου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα

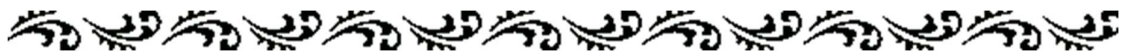
(Κατά Ματθαίον ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Μετάφραση

(Κατά Ματθαίον ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

«Ὅποιος ὁμολογήσει μπροστά στους ανθρώπους ὅτι ανήκει σ' ἐμένα, θα τον αναγνωρίσω κι ἐγὼ για δικόν μου μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος ὅμως με ἀπαρνηθεῖ μπροστά στους ἀνθρώπους, θα τον ἀπαρνηθῶ κι ἐγὼ μπροστά στον ουράνιο Πατέρα μου». «Ὅποιος ἀγαπάει τον πατέρα του ἢ τη μάνα του παραπάνω ἀπὸ μένα, δεν εἶναι ἄξιος για μαθητῆς μου. Κι ὁποιος ἀγαπάει το γιο του ἢ τη θυγατέρα του παραπάνω ἀπὸ μένα, δεν εἶναι ἄξιος για μαθητῆς μου. Επίσης ὁποιος δεν παίρνει το σταυρό του και δε με ἀκολουθεῖ, δεν εἶναι ἄξιος για μαθητῆς μου. Μίλησε τότε ο Πέτρος και του εἶπε: «Να, ἐμεῖς ἀφήσαμε τα πάντα και σε ἀκολουθήσαμε. Τι θα γίνει μ' ἐμάς;» Κι ο Ἰησοῦς τους ἀπάντησε: «Σας βεβαιώνω πως εσεῖς που με ἀκολουθήσατε, ὅταν θα καθίσει ο Υἱὸς του Ἀνθρώπου στο μεγαλόπρεπο θρόνο του, στον καινούριο κόσμο, θα καθίσετε κι εσεῖς σε δώδεκα θρόνους, για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές του Ἰσραὴλ. Κι ὁποιος ἀφησε σπίτια ἢ ἀδερφοὺς ἢ ἀδερφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ ἢ χωράφια για χάρη μου, θα πάρει εκατὸ φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει την αἰώνια ζωή. Πολλοὶ θα βρεθῶν ἀπὸ πρῶτοι τελευταῖοι, κι ἄλλοι ἀπὸ τελευταῖοι πρῶτοι».

Αποστολικό Ανάγνωσμα

(Προς Εβραίους ια' 33 – ιβ' 2)

Ἀδελφοί, οἱ πατέρες ἡμῶν, διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιών, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίρυσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι. Τοιγάρουν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, ἀίσχυνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν.

Μετάφραση
(Προς Εβραίους ια' 33 – ιβ' 2)

Αδελφοί, οι πατέρες μας, χάρις εις την πίστιν των, ηγωνίσθησαν και κατενίκησαν βασιλεια, ήσκησαν δικαιοσύνην, επέτυχαν την πραγματοποίησιν των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν τα στόματα των αγρίων λεόντων, όπως ο Δανιήλ, έσβησαν την φοβεράν δύναμιν της φωτιάς, όπως οι τρεις παίδες, διέφυγαν τον κίνδυνον να σφαγούν με μαχαίρια, όπως ο Ηλίας, εδυναμώθησαν και έγιναν καλά από αρρώστιες, ανεδείχθησαν κραταιοί και δυνατοί στον πόλεμον, έκαμψαν και έτρεψαν εις φυγήν πολυάριθμα στρατεύματα ξένων εχθρών. Μερικές γυναίκες, χάρις εις αυτήν την πίστιν, επήραν πάλιν ζωντανούς, δια της αναστάσεως τους νεκρούς των. Άλλοι δε εδέθησαν στο τύμπανον, στο φοβερά βασανιστικόν εκείνον όργανον, χωρίς να δεχθούν την απελευθέρωσιν, που τους επρότειναν οι βασανισταί των, εάν ηρνούντο την πίστιν των, και υπέμειναν το φοβερόν μαρτύριον μέχρι θανάτου, δια να επιτύχουν και πάρουν ανάστασιν ασυγκρίτως καλύτεραν από την παρούσαν ζωήν. Μερικές γυναίκες, χάρις εις αυτήν την πίστιν, επήραν πάλιν ζωντανούς, δια της αναστάσεως τους νεκρούς των. Άλλοι δε εδέθησαν στο τύμπανον, στο φοβερά βασανιστικόν εκείνον όργανον, χωρίς να δεχθούν την απελευθέρωσιν, που τους επρότειναν οι βασανισταί των, εάν ηρνούντο την πίστιν των, και υπέμειναν το φοβερόν μαρτύριον μέχρι θανάτου, δια να επιτύχουν και πάρουν ανάστασιν ασυγκρίτως καλύτεραν από την παρούσαν ζωήν. Ελιθοβολήθησαν, επιρονίσθησαν, επέρασαν μέσα από πολλούς πειρασμούς, απέθαναν σφαγέντες με μάχαιραν, περιήρχοντο εδώ και εκεί φορούντες, αντί για ενδύματα, προβιές και δέρματα γιδιών, στερούμενοι, θλιβόμενοι, υποβαλλόμενοι εις πολλές κακουχίας. Τετοιους αγίους δεν ήτο άξιος να τους έχη ο αμαρτωλός κόσμος. Επεριπλανώντο εις τις ερημίες, εις τα όρη, εις τα σπήλαια, εις τις τρύπες της γης. Και όλοι αυτοί, μολοντί έλαβαν την καλήν και τιμίαν μαρτυριάν, ότι ευηρέστησαν στον Θεόν χάρις εις την πίστιν των, δεν απήλαυσαν πλήρως την υπόσχεσιν της λυτρώσεως και της ουρανίου βασιλείας. Διότι ο Θεός επρόβλεψε δι' ημάς κάτι καλύτερον· δηλαδή να μη απολαύσουν αυτοί πλήρη την τελείωσιν και την μακαριότητα χωρίς ημάς (αλλ' όλοι μαζί σαν ένα πνευματικόν σώμα να απολαύσωμεν κατά την δευτέραν παρουσίαν την μακαριότητα της βασιλείας των ουρανών). Δια τούτο, λοιπόν, και ημείς, αφού έχομεν ολόγυρά μας τόσοσιν μεγάλο νέφος αναριθμήτων αγίων, που εμαρτύρησαν και εμαρτυρήθησαν δια την πίστιν των, ας πετάξωμεν μακρυά από επάνω μας κάθε βάρος από τας καταθλιπτικάς μερίμνας του βίου και προπαντός την αμαρτίαν, η οποία από όλα τα σημεία κατά τρόπον δελεαστικόν και προκλητικόν εύκολα μας περιβάλλει, και ας τρέχωμεν με επιμονήν και υπομονήν τον αγώνα, που ευρίσκεται ενώπιον μας. Δια να αντλούμεν δε θάρρος και δύναμιν, ας έχωμεν προσηλωμένα με πίστιν τα βλέμματά μας στον Χριστόν, τον αρχηγόν και ιδρυτήν της πίστεώς μας, ο οποίος με την χάριν του μας χειραγωγεί στον δρόμον της τελειότητος. Αυτός αντί της μακαριότητος, την οποίαν είχε πάντοτε εμπρός του ως Θεός και αντί της χαράς την οποίαν εδικαιούτο να απολαμβάνη και ως άνθρωπος αναμάρτητος ευαρεστήσας κατά πάντα στον Πατέρα, επροτίμησε και υπέμεινε τον σταυρικόν θάνατον και κατεφρόνησε την εντροπήν και τον εξευτελισμόν προς χάριν ημών. Και δια τούτο έχει καθίσει τώρα εις τα δεξιά του θρόνου του Θεού.

